

ROBIN SHARMA

Budni u 5

ZAGOSPODARITE SVOJIM JUTROM
I PODIGNITE ŽIVOT NA VIŠU RAZINU

S engleskoga prevela
Ana Katana

KONCEPT
IZDAVAŠTVO

PORUKA AUTORA + POSVETA

Neizmjerne sam zahvalan što se ovo djelo nalazi u vašim rukama. Duboko se nadam da će pomoći pri punom izražavanju vaših darova i talenata, te da će potaknuti revoluciju junačkih transformacija vaše kreativnosti, produktivnosti, blagostanja i službe svijetu.

Klub budnih u 5 zasnovan je na konceptu i metodi koje predajem slavnim poduzetnicima, direktorima legendarnih tvrtaka, sportskim superzvijezdama i članovima kraljevskih obitelji — uz nevjerovatan uspjeh — već više od dvadeset godina.

Napisao sam ovu knjigu tijekom četverogodišnjeg boravka u Italiji, Južnoafričkoj Republici, Kanadi, Švicarskoj, Rusiji, Brazilu i na Mauricijusu. Riječi su katkad nesmetano tekle kao da me ljetni povjetarac gura u leđa, a katkad sam se mučio. Bilo je dana kada sam poželio mahati bijelom zastavicom u znak predaje zbog iscrpljene zalihe kreativnosti, a tijekom razdoblja intenzivnog duhovnog napretka odgovornost viša od moje hrabrila me da nastavim.

Uložio sam sve što imam u pisanje ove knjige za vas. I silno zahvaljujem svim dobrim ljudima širom svijeta koji su me podupirali u ostvarenju Kluba budnih u 5.

I zato punoga srca skromno posvećujem ovu knjigu tebi, čitatelju. Svijetu treba više junaka, stoga zašto čekati — kada takvim i sam možeš postati. Već danas.

S ljubavlju i poštovanjem,

SADRŽAJ

1. POGLAVLJE Opasan čin	1
2. POGLAVLJE Dnevna doza filozofije o doseganju vlastite legendarnosti.....	3
3. POGLAVLJE Neočekivani susret s čudnovatim strancem	11
4. POGLAVLJE Ostavi se prosječnosti i svega običnog.....	19
5. POGLAVLJE Bizarna avantura jutarnjeg majstorstva	39
6. POGLAVLJE Let ka vrhuncu produktivnosti, virtuoznosti i nepobjedivosti.....	51
7. POGLAVLJE Priprema za transformaciju počinje u raju	63
8. POGLAVLJE Metoda budnih u 5: jutarnja rutina graditelja svijeta.....	71
9. POGLAVLJE Okvir za izražavanje veličanstvenosti	83
10. POGLAVLJE Četiri fokusa tvoraca povijesti	97
11. POGLAVLJE Plovidba životnim plimama	143
12. POGLAVLJE Klub budnih u 5 otkriva Protokol usađivanja navike	153
13. POGLAVLJE Klub budnih u 5 usvaja Formulu 20/20/20.....	187
14. POGLAVLJE Klub budnih u 5 poima bitnost sna	215
15. POGLAVLJE Klub budnih u 5 uči o 10 taktika cjeloživotne genijalnosti.....	227
16. POGLAVLJE Klub budnih u 5 prihvaća Dvostruke cikluse elitne izvedbe.....	251
17. POGLAVLJE Članovi Kluba budnih u 5 postaju junaci vlastitih života	283
<i>EPILOG</i> Pet godina poslije.....	297
<i>BILJEŠKA O PISCU</i>	299

"Imat ćemo čitavu vječnost za slavlje pobjeda, a samo nekoliko sati prije mraka da ih izborimo." Amy Carmichael

"Nikad nije prekasno ili, u ovom slučaju, prerano da budeš tko god želiš biti... Nadam se da ćeš se ponositi svojim životom. Ako kojim slučajem tome ne bude tako, nadam se da ćeš smoci snage za novi početak." F. Scott Fitzgerald

"One vidno zanesene plesom, ludima smatraju samo oni koji ne čuju glazbu." Friedrich Nietzsche

1. Poglavlje

Opasan čin

Pištolj bi sam po sebi bio suviše nasilan, a omča pak suviše drevna. Oštrica preko žile suviše tiha. Pitanje se pretvorilo u sljedeće: *Kako nekoć veleban život skončati brzo i precizno, uz što manje nereda ali potpun učinak?*

Prije samo godinu dana okolnosti su dramatično budile nadu. Poduzetnicu su posvuda slavili kao vladaricu svoje industrije, društvenoga vođu i filantropkinju. Zagazila je u kasne tridesete upravljajući tvrtkom koju je osnovala u studentskoj sobi i vodila ju je do sve viših razina upravljanja tržištem, proizvodeći pritom robu koju su njezini klijenti zaista cijenili.

No zadobila je udarac sleđa, našla se usred zlobnog puča zasnovanog na ljubomori koji je s vremenom razvodnio njezin udio u poslu kojem je posvetila veći dio svojeg života, i tako je prisilio na potragu za novim poslom.

Svirepost toga neobičnog sudbinskog preokreta pokazala se nepodnošljivom za poduzetnicu. Ispod ledene vanjštine tuklo je nježno, suosjećajno srce puno ljubavi. Osjećala se kao da ju je izdao sam život. Kao da zaslužuje mnogo više.

Razmatrala je gutanje velike količine tableta za spavanje. Opasni čin tako će biti uredniji. Progutaj tablete i brzo sve obavi. Trebam pobjeći od boli.

No tada je uočila nešto na elegantnoj komodi od hrastovine u svojoj besprijekorno bijeloj spavaćoj sobi — ulaznicu za konferenciju o osobnoj optimizaciji koju joj je dala majka. Poduzetnica se uvijek smijala ljudima koji su pohađali takve događaje, nazivala ih je “pticama slomljenih krila”, govorila je da traže odgovore od kojekakvih pseudogurua, a sve što im treba za plodonosan i uspješan život nalazi se unutar njih samih.

Možda je vrijeme da ponovno razmisli. Nije imala previše mogućnosti. Otići će na seminar — i iskusiti navalu ideja koja će joj spasiti život ili će pak pronaći mir. I to brzom smrću.

2. Poglavlje

Dnevna doza filozofije o dosezanju vlastite legendarnosti

“Ne dozvoli da se tvoja vatra ugasi, iskru po nezamjenjivu iskru, u beznadnim močvarama satkanima od ne-sasvim, ne-još i nimalo. Ne dozvoli da junak u tvojoj duši skonča od samotne frustracije za životom koji zaslužuješ, a koji nikada nisi mogao doseći. Svijet koji želiš može biti osvojen. Postoji. Stvaran je. Moguć je. Tvoj je.” **Ayn Rand**

Bio je govornik najviše vrste. Istinski Tkalac Čarolija.

Približavao se kraju hvalevrijedne karijere i već je imao više od osamdeset godina, a svijet ga je slavio kao velikoga meštra nadahnuća, legendu vodstva te kao poštena i iskrena državnika koji običnom čovjeku pomaže ostvariti svoj najveći potencijal.

U kulturi zasićenju nestabilnošću, neizvjesnošću i nesigurnošću, Tkalac Čarolija i njegovi nastupi privlačili su pune stadione ljudi koji nisu samo željeli voditi dobre živote pune kreativnosti, produktivnosti i prosperiteta, nego i postojati na način koji strastveno podržava i uzdiže ljudskost. Tako da na kraju svi odu s uvjerenjem da su ostavili prekrasno naslijeđe i udarili svoj pečat na buduće naraštaje.

Rad toga čovjeka bio je izuzetan. Spajao je uvide koji su osnaživali ratnika u nama s uvidima sjetnoga pjesnika koji obitava u našim srcima. Njegove poruke pokazivale su običnim pojedincima kako uspjeti na najvišim razinama poslovnoga carstva, a ipak doseći i zadržati čarobnost bogato proživljena života. Pokazao im je kako vratiti osjećaj čuđenja i divljenja koji smo poznavali prije nego što je neumoljivi svijet zavezao naš prirodni genij u dužničko ropstvo u orgiji složenosti, površnosti i tehnološkog ometanja.

Iako je Tkalac Čarolija bio visok čovjek, pod teretom godina malo se pogrbio. Dok je hodao podijem, koračao je pažljivo, a ipak graciozno. Izgledao je zaista elegantno, odjeven u krojeno sivo odijelo s jedva primjetnim bijelim crtama. Naočale plavih stakala dodavale su njegovom izgledu baš pravu dozu *coola*.

“Život je prekratak za poigravanje vlastitim talentima”, govorio je tisućama okupljenih. “Rođenjem ste dobili priliku i obvezu postati legendarni. Stvoreni ste kako biste postizali majstorske razine, namijenjeni ste ostvarenju neobično važnih pothvata i izgrađeni ste kao sila dobra na ovome našem malom planetu. Podarena vam je sposobnost kroćenja urođene veličajnosti u civilizaciji koja je mahom postala necivilizirana. Morate povratiti vlastitu plemenitost u globalnoj zajednici u kojoj većina kupuje lijepe cipele i skupe stvari, a malo ih ulaže u boljeg sebe. Vaše osobno vodstvo traži — ne, zahtijeva — da prestanete biti *cyber* zombiji, neprestano prikopčani na digitalne uređaje, te da restrukturirate vlastiti život kao odraz majstorstva i vještine, da budete primjer smjernosti i odreknete se sebičnosti koja ograničava dobre ljude. Svi uspješni muškarci i žene ovoga svijeta davali su više nego što su primali. Okanite se sveprisutnog uvjerenja da ima samo onaj koji najviše skuplja. Umjesto toga, odlučite se za junaštvo — za ono što će svojom originalnošću i pomoći koju pruža preneraziti vaše tržište. Dok to činite, preporučujem vam stvaranje privatnoga života zasnovanog na snažnoj etici,

bogatog zadivljujućom ljepotom i nepotkupljivog kada je riječ o zaštiti unutarnjeg mira. Prijatelji moji, tako ćete poletjeti s anđelima, i hodati rame uz rame s bogovima.”

Tkalac Čarolija zastane. Uдахnuo je količinu zraka veliku poput planine. Disanje mu je otežalo te je stao hroptati pri udisanju. Pogledao je svoje elegantne crne čizme, ulaštene do visokog sjaja, kao vojničke.

Oni u prvim redovima vidjeli su jednu jedinu suzu kako mu se spušta nekoć naočitim, a sada već vremešnim licem.

Nije dizao pogled. Njegova šutnja bila je gromovita. Tkalac Čarolija djelovao je jako krhko.

Nakon niza stresnih trenutaka tijekom kojih su se neki članovi publike vrpoljili na sjedalima, Tkalac Čarolija spustio je mikrofon koji je dotad držao lijevom rukom. Slobodnom rukom nježno je posegnuo u džep i izvadio pomno složen platneni rupčić. Obrisao je obraz.

“Svatko od vas ima moć odlučivanja o vlastitom životu. Svaki od vas nosi nagon za izvrsnošću unutar svojeg duha. Nitko u ovoj prostoriji ne mora ostati zatočen u prosječnome i podjarmljen masovnoj mediokritizaciji ponašanja koja se očituje u društvu, skupa s kolektivnom deprofesionalizacijom privrede i posla koja je tako očigledna u današnjoj industriji. Ograničenje je samo mentalitet koji mnogi dobri ljudi prakticiraju svaki dan, sve dok ne povjeruju da je jedino što postoji. Srce mi se kida kad vidim tolike snažne ljude zaglavljene u pričama o tome zašto ne mogu biti izuzetni, kako na privatnoj, tako i na poslovnoj razini. Morate zapamtiti da su vaše isprike zavodnice, vaši strahovi lažljivci, a vaše sumnje lopovi.”

Mnogi su kimnuli, a neki su zapljeskali. Zatim se dvoranom pronio aplauz.

“Shvaćam vas. Zaista vas shvaćam”, nastavio je Tkalac Čarolija.

“Znam da ste preživjeli teške prilike. Svi smo. Shvaćam kako vam se čini da stvari nisu ispale onako kako ste se

nadali kad ste bili dijete puno vatre, želje i čuđenja. Niste planirali da vam svaki dan bude isti, zar ne? Na poslu koji vas guši. Stresne brige iz dana u dan, beskrajne odgovornosti koje zatamljuju vašu originalnost i krađu vam energiju. Stremite nebitnim stvarima i gladujete za instant-ispunjenjima banalnih želja, vođeni tehnologijom koja nas porobljava umjesto da nas oslobodi. Proživljavate isti tjedan po tisuću puta i to nazivate životom.”

“Moram vam reći sljedeće: previše nas umre s trideset, a pokopaju nas tek s osamdeset. Shvaćam vas, zaista. Nadali ste se da će biti drugačije. Zanimljivije. Ispunjenije, posebnije, čarobnije.”

Glas Tkalca Čarolija drhtao je izgovarajući potonje. Na trenutak se čak borio za dah. Čelo mu se smrknilo od zabrinutosti. Sjeo je na naslonjač boje pijeska koji je njegov pomoćnik brižljivo postavio na rub pozornice.

“Da, svjestan sam da mnogi ovdje prisutni vode živote u kojima uživaju. Vi ste epska pobjeda na ovome svijetu, upravljate svojom igrom i obogaćujete vlastite obitelji i zajednice elektricitetom koji graniči s nadnaravnim. Sjajno vam ide. Bravo. A ipak, znate da ste i sami iskusili izgubljenost u hladnoj i jalovoj dolini tame. Spoznali ste krah vlastite kreativne veličanstvenosti, a i produktivne eminencije, u malenom, ugodnom krugu udobnosti, straha i tupila koji ne podupiru ustoličenje majstorstva i zalihe hrabrosti u vama. Bili ste razočarani golim zimama slabašno proživljenog života. Ostali ste uskraćeni za mnoge najnadahnutije dječje snove. Vas su također izdali ljudi kojima ste vjerovali. Opustošili su vaša nevina srca, desetkovali vam život i razorili vas poput zemlje pred najezdom ambicioznih osvajača.”

Duboka konferencijska dvorana disala je u ozbiljnoj tišini.

“Bez obzira gdje se nalazite, na kojoj postaji životnog puta, molim vas, ne dozvolite boli nesavršene prošlosti da osjeti slavu vaše svijetle budućnosti. Mnogo ste moćniji nego

što trenutačno poimate. Veličanstvene pobjede — i nepatvoreni blagoslovi — čekaju na vas. Nalazite se na pravome mjestu za početak rasta koji će vas odvesti u neobično produktivan, iznimno nadaren i izuzetno utjecajan život koji ste zaslužili tijekom najvećih kušnji. Sada ništa nije pogrešno, mada se naoko sve raspada. Ako se osjećate kao da vam je život u rasulu, to je samo zato što su vaši strahovi trenutačno malo jači od vaše vjere. Vježbom ćete uspjeti stišati glas svojeg ustrašenog ja i ojačati glas svoje pobjedničke strane. Svaki životni izazov, svaka toksična osoba koju ste susreli i sve kušnje koje ste izdržali bili su savršena priprema za osobu koja ste postali, i to je prava istina. Te su lekcije bile potrebne kako biste aktivirali blaga, talente i moći koje se sada bude u vama. Ništa nije nesretan slučaj. Nema nikakve štete. Na pravom ste mjestu, na pravom početku života vaših najuzvišenijih želja, života u kojem možete postati graditelj carstva i začetnik promjena u svijetu. Možda čak i tvorac povijesti.”

“Sve to zvuči jednostavno, no u stvarnosti je mnogo teže”, doviknuo je jedan čovjek s crvenom šiltericom, iz petoga reda. Odjenuo je sivu majicu i poderane hlače, one koje kupiš već poderane u lokalnom trgovačkom centru. Iako se taj ispad mogao smatrati nepristojnim, boja sudionikova glasa i njegov govor tijela odavali su istinsko divljenje prema Tkalcu Čarolija.

“Slažem se s tobom, čudesni čovječe”, odgovorio je Tkalac, a njegova je dostojanstvenost utjecala na sve sudionike. Glas kao da mu je postao nešto snažniji kad je ustao s naslonjača. “Zamisli su bezvrijedne kad nemaju potporu primjene. I najsitnija provedba u djelo uvijek vrijedi više nego najveličanstvenija namjera. Kada bi bilo lako biti čudesna osoba i razviti legendaran život, svi bi to činili. Znae što hoću reći?”

“Naravno, stari moj”, odgovorio je muškarac s crvenom šiltericom trljajući se prstom po donjoj usnici.

“Društvo nam je prodalo niz neistina”, nastavio je Tkalac Čarolija. “Zadovoljstvo je prihvatljivije nego zastrašujuća i

ujedno veličanstvena činjenica da sve mogućnosti zahtijevaju naporan rad, redovitu prenamjenu i poput mora duboku želju za svakodnevnim napuštanjem sigurnih luka. Vjerujem da je zavodljivost pomirljivosti i lagodna života stotinu puta brutalnija nego život u koji ulažeš sve što imaš i zauzimaš nesavladiv stav za zaštitu svojih najsajnijih snova. *Svjetska klasa počinje ondje gdje prestaje zona sigurnosti* nezaobilazno je pravilo koje uspješni, utjecajni i sretni ljudi uvijek pamte.”

Muškarac je kimnuo glavom. Skupine ljudi u publici kimale su s njim.

“Od najranije dobi programirani smo na mišljenje kako život prema načelima majstorstva, genijalnosti i doličnosti zahtijeva puno truda. Tako nam put ubrzo postaje naporan, zahtijeva strpljenje, bojimo se da smo zastranili”, komentirao je Tkalac Čarolija pridržavajući se za drveni rukohvat naslo-njača i ponovno sjeo.

“Potaknuli smo kulturu mlakih, slabašnih i krhkih ljudi koji ne znaju održati obećanja, koji se izvlače iz dogovora i koji odustaju od vlastitih nastojanja čim se pojavi i najsitnija zapreka.”

Govornik glasno uzdahne.

“Zahtjevnost je dobra. Istinska veličina i ostvarenje vlastitog urođenog genija i treba biti težak sport. Samo oni dovoljno posvećeni dosezanju ognjenih granica uspjeh će ih pomaknuti. Patnja koja se iskusi dok pokušavamo materijalizirati svoje posebne moći, najsnažnije sposobnosti i najnadahnutije ambicije jedan je od najvećih izvora ljudskog zadovoljstva. Velik ključ sreće — i unutaršnjeg mira — jest saznanje da ste poduzeli sve kako biste zaslužili svoje nagrade i strastveno uložili mukotrpnu smionost da biste postali najbolja verzija sebe samih. Miles Davis, *jazz* legenda, nadišao je ono što se smatralo normalnim u svojem polju kako bi iskoristio svoj puni potencijal. Michelangelo je podnio nezamislive mentalne, emocionalne, tjelesne i duhovne žrtve kako bi proizveo svoja djela. Rosa Parks, jednostavna švelja izvanredne

hrabrosti, otpjela je strašna poniženja pri uhićenju jer nije željela prepustiti svoje mjesto u rasno podijeljenom autobusu, potpalivši tako pokret za građanska prava. Charles Darwin pokazao je iskonsku odlučnost, koju virtuoznost i zahtijeva, kada je proučavao školjkaše — da, školjkaše — osam dugih godina dok je stvarao svoju slavnu Teoriju evolucije. Tu vrstu predanosti poboljšanju stručnosti sada bi nazvali ludilom, i to upravo oni koji trate ogromne količine nepovratnog životnog vremena na gledanje tuđih *selfieja*, doručke s virtualnim prijateljima i nasilne videoigre”, primijetio je Tkalac Čarolija gledajući dvoranom kao da želi pogledati svakog posjetitelja u oči.

“Stephen King radio je kao srednjoškolski nastavnik kreativnog pisanja te u praonici rublja prije nego što je prodao *Carrie*, roman koji ga je proslavio”, zborio je ostarjeli govornik. “I molim vas, znajte da je bio toliko obeshrabren odbijanjima i nijekanjem da je bacio rukopis u smeće, a mukotrpno ga je pisao u svojoj staroj prikolici. Bio se predao. King ga je poslao izdavačima tek kada je njegova supruga Tabitha djelo pronašla u smeću dok on nije bio kod kuće, nakon što je s knjige obrisala tragove pepela, pročitala je i njezinom autoru rekla da je genijalna. No predujam za tvrdo ukoričeno izdanje iznosio je samo bijednih dvije i pol tisuće dolara.”

“Vi to ozbiljno?” promrmljala je jedna gospođa s mjesta blizu pozornice. Nosila je raskošan zeleni šešir ukrašen velikom grimiznom peruškom. Bila je očigledno zadovoljna vlastitim tempom života.

“Da, ozbiljno”, odgovorio je Tkalac Čarolija. “Vincent van Gogh naslikao je devet stotina slika i više od tisuću crteža, a proslavio se tek nakon smrti. Njegov poriv za stvaranjem nije crpio nadahnuće iz pohvala i aplauza, nego iz mudrijega nagona kojim je bio opčinjen. Želio je vidjeti koliko kreativne moći može otključati, bez obzira na sve poteškoće koje su ga snalazile. Legendarnost nije jednostavan pothvat. No radije

bih se odlučio na takav put nego na slamanje vlastita srca zaglavljenošću u običnost, a mnogi ljudi sposobni za junaštva danas tako žive”, uvjereni će Tkalac Čarolija.

“No dopustite mi da jednostavno kažem da se vaša najveća prilika nalazi na istome mjestu kao vaš najveći strah. Uvjerenja koja vas uznemiruju, osjećaji koji vam prijete, planovi koji vam stvaraju tjeskobu i razvoj vlastitih talenata kojim se vaša nesigurnost opire — upravo tamo morate poći. Oslonite se na vrata koja vode u vašu velebnost kao kreativnog producenta, tražitelja osobne slobode i stvaranja mogućnosti. Zatim odmah prihvatite ta uvjerenja, osjećaje i projekte umjesto da posložite život na način koji će ih odbaciti. Vratit ćete zaboravljenu moć upravo suočavanjem s onime što vas plaši. Tako ćete vratiti i nevinost i divljenje koje je nestalo s djetinjstvom.”

Tkalac Čarolija odjednom se zakašljao. Isprva pomalo, a zatim snažno, kao da ga je zaposjeo osvetoljubiv demon.

Iza pozornice, muškarac u crnom odijelu ošišan poput marinca govorio je nešto u mikrofon diskretno smješten u manžetu košulje. Svjetla su počela treperiti i zatim su se prigušila. Nekoliko članova publike blizu pozornice nervozno je ustalo, ne znajući što bi.

Neobično lijepa žena odjevena u usku crnu haljinu s izvezenim bijelim ovratnikom, kose složene u strogu punđu i stisnuta osmijeha, pojurila je uz metalne stube kojima se Tkalac Čarolija popeo na početku nastupa. Nosila je mobitel i pohabanu bilježnicu. Njezine crvene potpetice odjekivale su *klik-klak-klik-klak* dok je hitala prema svojem poslodavcu.

No, zakasnila je.

Tkalac Čarolija srušio se na pod poput opijena boksača velika srca ali slabe vještine, u posljednjoj rundi sjajne karijere koja se davno trebala okončati. Stari govornik nepomično je ležao. Sitna rijeka krvi spuštala se s posjekotine na njegovu čelu. Naočale su ležale pored njega. Maramicu je još uvijek stezao u ruci. Njegove su blještave oči žmirile.